

OCO De Wolden heeft zijn waarde bewezen met 500 aanvragen per jaar

PETER NEFKENS

ANSEN Met zo'n vijfhonderd aanvragen voor hulp per jaar is de stichting OCO een vaste waarde geworden in de gemeente. De letters staan voor Onafhankelijke Cliëntondersteuning, OCO begon in 2019 en al die jaren was Kees de Rijk uit Ansen voorzitter. Hij heeft het stokje inmiddels overgedragen aan Petra Haanstra uit Ruinerwold.

Voor wie nog niet weet wat de cliëntondersteuners van de stichting OCO doen: ze helpen mensen die hulp nodig hebben in de zorg, hulpverlening, maar ook op het vlak van scholing, werk en inkomen. De ondersteuners helpen inwoners om hun zorg of ondersteuning te regelen. Soms zijn het heel simpele vragen die snel van een antwoord worden voorzien, zoals verwijzing naar de juiste zorgaanbieder, maar er zijn ook kwesties bij die wat langer de tijd nodig hebben.

„Een mevrouw met een spierziekte die rolstoelafhankelijk is wilde een huis kopen, maar welke voorzieningen worden in een dergelijke situatie vanuit de WMO betaald en wat moet iemand dan zelf betalen”, schetst Diane Goeree zo'n situatie.

Andere voorbeelden zijn onder andere een driewiel fiets, zodat iemand weer kan participeren, maar ook een taxipas, helpen met formulieren of eenvoudigweg wijzen op het bestaan van algemene voorzieningen zoals De Wolden Vervoert.

Ook werd een ouder iemand bijgestaan die ergens achteraf alleen woonde, maar dat eigenlijk niet meer kon en tussen wal en schip viel qua regelgeving. Goeree komt ook vragen tegen van jeugdigen die 18 jaar worden en waar veranderingen qua regelgeving spelen door de overgang van Jeugdwet naar bijvoorbeeld de WMO.

Zorg steeds complexer

De doelgroep bevindt zich in alle lagen van de bevolking, al zien ze bij OCO wel dat jeugdzorg en financiën met name onderwerpen zijn in de

Diane Goeree is cliëntondersteuner bij stichting OCO, Kees de Rijk was voorzitter vanaf het eerste uur. Ze zien het belang van hun organisatie groeien. FOTO: ARTIZZL MEDIA / PETER NEFKENS

onderste laag van de bevolking. „Het grootste deel van de aanvragen komt van ouderen, langer thuis wonen zorgt voor uitdagingen. Daarin meedenken is enorm van waarde en hoeft niet direct tot een voorziening of aanvraag te leiden.” Wie een WLZ-indicatie heeft, wordt niet meer geholpen, dat wordt namelijk door het Zorgkantoor gefinancierd. „Ja, en soms heeft iemand geen recht op een regeling, maar dan denken wij wel met de mensen mee wat wél mogelijk is”, benadrukt Goeree.

De inwonster van Nieuw-Buinen is een van de drie cliëntondersteu-

Het Rijk geeft aan dat de stichting efficiënter is gaan werken

ners en constateert dat mensen OCO steeds beter weten te vinden als resultaat van voorlichting, folders en mond-tot-mondreclame. „De zorg wordt steeds complexer, op alle levensdomeinen, maar de toegankelijkheid van de zorg is niet voor iedereen te volgen. Er zijn veel loketjes

en mensen lopen daarin vast.” Voor Kees de Rijk zijn het verhalen die alle jaren verteld worden. „We zijn de enige gemeente waar de cliëntondersteuning door een aparte stichting wordt geregeld, als ik terugkijk, zie ik inderdaad dat de vragen met name de laatste jaren steeds gecompliceerder zijn geworden. Eerst ging het alleen maar over de Wet Maatschappelijke Ondersteuning, maar er zit nu veel meer aan vast, zoals jeugdzorg, participatie en de Wet Langdurige Zorg.”

Bij de stichting OCO zijn ze op hun hoede voor een aangekondigde be-

‘We hadden eerst vijf ondersteuners, dat zijn er nu drie’

zuiniging door de gemeente op het sociaal domein. „Wat gaat dat betekenen voor de OCO? We krijgen vanaf het begin een budget van 185.000 euro per jaar, dat bedrag is nooit geïndexeerd.” Een van zijn laatste daden als voorzitter was het schrijven van een brief naar de leden van de gemeenteraad, met daarin onder meer het verzoek om de bijdrage op te hogen naar 215.000 euro. „Als bestuur werken we met vrijwilligers, de ondersteuners worden betaald. We zien de vaste lasten steeds verder oplopen. We hebben ooit een jaar geld overgehouden en dat keurig teruggestort naar de gemeente, maar nu dreigt voor volgend jaar wel een tekort en dat gaat knijpen.”

Het Rijk geeft aan dat de stichting alleen maar efficiënter is gaan werken. „We hadden eerst vijf cliëntondersteuners, dat zijn er nu drie en dat werkt ook prima. In het begin hadden we wat overhead vanwege het opstarten, maar we zijn steeds professioneler geworden. Op het OCO kan niet worden bezuinigd.” Het blijft volgens de oud-voorzitter van belang dat de kwaliteit en de bereikbaarheid goed blijven.

Een netwerk opbouwen

Voordeel van een onafhankelijke organisatie als OCO is dat de mensen hun gebied kennen, er een netwerk opbouwen en zo goed hun weg vinden bij vragen die ze op hun bord krijgen. Een eventuele externe organisatie kan nooit zo snel een goed netwerk opbouwen, weten De Rijk en Goeree zeker. „Als de gemeente daadwerkelijk wil bezuinigen, dan zouden ze kunnen besluiten om cliëntondersteuning elders in te kopen, maar dat is altijd duurder dan de stichting OCO”, weet De Rijk.

Meer informatie via www.stichtingoco.nl of via 085-0013157.

SROI-award: ‘Kijk naar mogelijkheden, niet naar beperkingen’

MIRTHE ANTHONISSE

HOOGVEEN De laatste happen gebak worden genomen en koffiekopjes staan verspreid over de tafel in het Raadhuis van Hoogeveen. Voor in de ruimte wordt een glazen plaquette overhandigd aan NIVO Schoonmaakdiensten: de SROI-award 2026. „Het is geen prijs die je wint, maar een erkenning die je wordt gegend”, zegt Karin Heeling-Uenk, regiocoördinator SROI. Wat houdt deze erkenning in en waarom viel de keuze op NIVO?

De SROI-award is een onderscheiding voor organisaties die zich inzetten voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt en werd voor de tweede keer uitgereikt.

Vorig jaar ging die naar NNCZ (Noord Nederlandse Coöperatie van Zorgorganisaties) en dit jaar schudt wethouder Ronald Klok de hand van

Wethouder Ronald Klok overhandigt de SROI-award aan Sjoukje Hottinga, manager Social Return bij NIVO. FOTO: MEDIAHUIS/MIRTHE ANTHONISSE

Sjoukje Hottinga, manager Social Return bij NIVO.

„Het ontvangen van deze award

maakt me heel blij”, vertelt Nela Bartynska, assistent-rayonmanager van NIVO met een grote glimlach.

Hottinga vult daarop aan: „*Samen maken wij NIVO*, is niet voor niets ons slogan. Wij geloven dat iedereen een kans verdient. Daarom kijken wij naar mogelijkheden en niet naar beperkingen.”

De waarde van waardering

Iemand die die kans heeft gekregen is Wioletta Nicinska, ook zij is vandaag aanwezig. De van oorsprong Poolse vrouw werkt inmiddels twee jaar voor NIVO in het raadhuis van Hoogeveen en ziet sindsdien positieve veranderingen in haar leven. „Deze baan betekent veel voor mij, want het geeft me rust”, vertelt ze. „Ik ga met plezier naar mijn werk en krijg complimenten voor wat ik doe. Dat maakt me trots. Met deze award voel ik me echt gezien.”

Naast Nicinska zit collega Nikola Lewandowska die tijdens de uitreiking veel voor haar vertaalt naar het Pools. Voor Lewandowska brengt

haar werk bij NIVO meer dan alleen een baan. De invalkracht in het mobiele team keerde in juni terug naar het bedrijf na een periode in de horeca.

„Deze baan geeft mij veel vrijheid en afwisseling, want ik verveel me snel. Door het contact met collega's en klanten ben ik ook socialer en opener geworden. Daar ben ik het meest trots op.”

Afwachten verandert niets

Deze erkenning komt niet zonder reden, vertelt accountmanager Sociale Zaken Marco Schonewille. „NIVO laat zien dat je mensen nieuwe kansen kunt geven als je bereid bent iets meer tijd en aandacht te investeren. We roepen vaak dat er personeelstekorten zijn, maar als je blijft afwachten verandert er niets. Zoals het gezegde luidt: als je doet wat je altijd deed, krijg je wat je altijd kreeg.”